

NAŠA 15/16

GLASILO OŠ JAKOBSKI DOL

ZBRALA IN UREDILA: knjižničarka Jasna Kunstek

UREDIL IN DODAL FOTOGRAFIJE: učitelj Vojko Orgl

PREBERI, PREGLEJ, MOGOČE NAJDEŠ PAMTNEGA KEJ...

ŠOLA V NARAVI – BREŽENKA

7. RAZRED/Š.I. 2014/15

Tretji dan v tej šoli smo se Rebeka, Laura, Nuša in jaz spomnile naših potegavščin. In te smo hotele preizkusiti...

Rebeka se je spomnila na ČILI vrečko v svoji torbi. Tako smo čili nasule na čips ter ga ponudili Romani in Martini.

Seveda sta hlastnili po čipsu in ga prežvečili. Naenkrat sta postali rdeči kot puran. Nato sta odfrleli v kopalnico in popili litre vode. Vse skupaj ni nič pomagalo in sta morali potrpeti, da je minilo.

Sara, Nuša

Bil je torkov večer. Spomnili smo se, da bi se šli igro Moj dragi zmore. Hitro smo sestavili pare, a ker je bilo premalo fantov smo naredili pare z dekleti. Največ izzivov sta izvedla Laura in Oliver. Ostali pa smo čakali na lažje izzive.

Igra je kmalu postala dolgočasna, zato smo z njo prekinili. Zame je bil to najbolj beden večer v šoli v naravi.

Tjaša, Ema

V četrtek zvečer smo imeli ples. Martina je zelo uživala in se vživela. Meni, Rebeki in Tajdi pa je bilo vse brez veze.

Zelo sem si želela, da bi plesala s fantom iz Pozemelja. Nekatere punce so stopile v akcijo in ji uresničile željo. Bilo je težko, a je uspelo. Tako je Romana plesala z Janom iz Podzemelja.

Vse organizatorke smo imele prijeten občutek, da se je Romani želja uresničila.

Martina

Nekega popoldneva, ko smo se vrnili iz orientacijskega pohoda, so nam učitelji povedali, da bomo kuhali školjke.

Razdelili smo se na skupine: ena skupina je čistila školjke, druga je rezala česen, tretja je sekljala peteršilj. Ko smo s pripravami končali, je učitelj izbral mojstra za kuhanje. Tjaša pa je

poskusila pripraviti klapavice. Ko je bilo vse pripravljeno, smo školjke poskusili. Večini so bile všeč.

Seveda smo razdejanje nato morali pospraviti za sabo.

Mateja, Urška

OTROŠKE IGRE NEKOČ IN DANES – V NARAVI

Doma so mi povedali, da so imeli v času kolin nekoč čudno igro. Ko so bile koline, so fantje našli svinjski mehur in ga napihnili. Tako so dobili žogo in se z njo podili.

Aleks Dužič, 6.r

Potop v vodo je igra, pri kateri je potrebno plavati kravl proti toku. Določi se start in cilj. Zmagovalec je bil smo eden. Vsi ostali so za kazen morali pod vodo za 30 sekund. Tisti, ki se je tega bal, je doživel prisiljen skok v vodo. Prijeli so ga in ga vrgli v potok.

Anej Fras, 6.r

V časih moje mame so tekmovali v plezanju po drevesih. Seveda je najspretnější plezalec zmagal, ker je priplezal najvišje.

Velikokrat so imeli tudi igrišče v blatu. Tu so si izmišljali najrazličnejše igre, tudi obmetavanje z blatom. Ob tem so se veliko šalili in smejali.

Rebeka Golob, 6.r

Včasih so se otroci veliko lovili in skrivali. Radi so se igrali Slepe miši. Ta se igra tako, da nekemu zavežejo oči, ostali pa se razkropijo, vendar ne predaleč. Tisti z zavezanimi očmi mora loviti ostale. Kogar dobi, je naslednja slepa miš. Igralci morajo bit čimbolj tiho, da jih slepa miš težje odkrije.

Nika Matečko, 6.r

Doma so mi pripovedovali o igri Osel, kdo te jaha. Otroci se postavijo v krog. Eden stopi na sredino, poklekne na vse štiri in zamiži. Nekdo iz kroga ga zajaha in vpraša: Osel, kdo te jaha. Če osel ugotovi, je razrešen naloge in zamenja ga tisti, ki ga je pravilno ugotovil.

Aljaž Pernat, 6.r

NARAVOSLOVNI DAN

Zbrali smo se v šoli in se dogovorili, kako se obnašamo na kmetiji. Potem smo odšli na avtobusno postajo. Z avtobusom smo se odpeljali do kmetije.

Tam smo si ogledali živali: krave, konje, kozo, pse, muce in teličke. Lahko smo jih tudi božali. Če nas je kaj zanimalo, smo lahko vprašali in se z njimi igrali.

Nato je sledila malica iz nahrbtnika. Sledile so še igre na dvorišču.

Domov smo se odpravili peš. Med potjo smo se ustavili in se odžejali. Pripeli smo do šolskega parka in nadaljevali z igro do prihoda šolskih kombijev.

Vsem je bil ta ogled kmetije zelo všeč.

Katja, 3.r

VARNOSTNA OLIMPIJADA

V četrtek, 7.5. 2015 smo se udeležili varnostne olimpijade v Cerkvenjaku. Z malim avtobusom smo prispeli čisto do stadiona, ki je krasen.

Najprej smo se pomerili z drugimi ekipami v vožnji s kolesi. Spretnost je zmagala, ampak ne pri nas.

Nato so sledile štiri tekmovalne igre..

Prva je bila prirejen Človek ne jezi se. En igralec je moral metati kocko, drugi se je moral premikati po poljih in tretji je moral žrebat številke za vprašanja, ostali pa so odgovarjali.

Nato je sledila malica. Po malici smo se odpravili k prizorišču, kamor so pripeljali konje in vojaško vozilo. Fantje so se gnetli okoli puške z daljnogledom.

Nato je sledila tretja igra. To je bilo zlaganje kock v en znak, na primer znak za civilno zaščito. Prvi igralec je moral držati list z znakom, ki smo ga morali sestaviti iz devetih kock. Ostali smo obračali kocke in iskali pravo kombinacijo.

Pri četrti igri pa smo morali brizgati vodo v vedro s cevjo. Štirje igralci so nosili vedra, dva sta pumpala vodo. Eden od igralcev je moral držati cev ter curek usmeriti skozi luknjo, na drugi strani je še en igralec to vodo lovil z vedrom. Ko je napolnil vedro, ga je moral odnesti do

Trudili smo se, vendar smo bili tudi nekoliko zmedeni, saj smo se takšne olimpijade udeležili prvič. Pa smo si rekli:« Važno je sodelovati!«

Elena Markuš, 4.r

KAKO SE NAPIŠE KNJIGA

Naš razred se je odločil, da bomo napisali knjigo. Pred tem sta razrednik in knjižničarka pripravila material, iz katerega smo se poučili o knjigah, nastanku knjig, prvih slovenskih knjigah in še vse ostalo.

Nato je sledilo pisanje zgodbic, ki so nam jih pred tem pripovedovali starši, babice, dedki...

UBOGA BABICA

Nekoč je moja babica odšla v hlev nahranit pujsce in piščance. Pomotoma je z nogo udarila v vrata, pri katerih so pujsi lahko prišli ven. Nato se je obrnila, da bi šla po vodo za piščance in opazila, da ni več pujsov. Hitro je odložila vedro in klicala dedka ter sosedo. In še teto Ireno, ki je bila na obisku.

Tri pujsce so lovili po dvorišču, pri sosedih in še v gozdu. Potem je na pomoč prišla še moja mama in končno so jih prignali v hlev. Vsi pa so bili pošteno umazani.

Amadeja Vajngerl, 4.r

KJE JE SENO?

Ko je bil moj deda star okrog 15 let, je imel na počitnicah bratranca. Čez dan sta pomagala na kmetiji, zvečer pa sta ušpičila kakšno neumnost.

Ker je bilo ravno poletje in so kmetje sušili seno, sta se domislila, da bi lahko sosedu skrila seno. Ker je sosed imel vso seno v kopah, so se ponoči deda in njegov brat ter bratranec izmuznili iz hiše in odšli na travnik. Vso seno so skrili na drevo.

Ko se je sosed zjutraj prebudil in odšel na travnik, se je čudil. Ni mu bilo jasno, kaj se je zgodilo. Ozrl se je naokrog in opazil, da je na drevesu seno. Ker pa so navihanci seno močno natiščali med veje, ni bilo druge možnosti kot, da se drevo podre.

Deda in njegova pajdaša so se temu smejali. A jih je smeh minil, ko so morali nato za kazen pomagati sekati drva in jih pospraviti pod streho. Ker je bila za njih to huda kazen, takšne neumnosti niso več počeli.

Anže Gorju p, 4.r

ZIMSKA VOŽNJA

Nekega zimskega dne se je moj deda s hriba proti šoli spustil po torbi. Bil je ves premočen in tudi torba. Ko jo je odprl, je ugotovil, da je vse v torbi mokro in polomljeno: svinčniki, trikotnik, vse pač kar je bilo lomljivo.

Takrat ni bilo v šoli takšne kurjave in toplote kot sedaj, bila je samo ena lončena peč, ki je ogrevala celo šolo. Zato ga je zeblo in ni vedel, kako bi si posušil stvari. Spraševal se je, kako naj to doma pojasni, da je ves moker in ima vse stvari polomljene. Saj takrat je veljalo: 1 svinčnik, 1 ravnilo za vse šolsko leto.

Denis Friš Kuzmič, 4.r

ZASLUŽENA IGRAČA

Star sem bil 4 leta. Mame ni bilo doma, ati se je zunaj pogovarjal z babico. Meni je bilo dolgčas, zato sem na kavču poskušal narediti preval. Saj je šlo, vendar sem z glavo treščil v mizo in si razbil arkado. Ati je poklical mamo in ona me je odpeljala na šivanje v bolnišnico.

Zdravnica mi je rekla, da sem zelo pogumen, saj nisem jokal, zato sem dobil igračo. Ker pa je imela še eno in sem tudi to želel, sem ji hrabro povedal, da pridem še po tisto. V strahu da ponovim akrobacijo, mi je raje kar dala še tisto drugo.

Žan Klauzner,4.r

NAGAJIVI VNUKI

Babica mi je povedala, kako je moja praprababica živela v Jakobu. Med počitnicami je k njej prišlo na obisk vsaj 30 otrok. Ker ni imela zelo velike hiše, je starejše otroke namestila v v hlev na seno, najmlajše pa v postelje. Tako so se otroci, ki so spali v hlevu ob večerih zelo zabavali in tudi izmuznili kam.

Nekega dne je odšla babica v hlev, da bi zbudila vnuke. Takoj se ji je zazdelo, da jih nekaj manjka, zato je to sporočila svojemu možu, torej prapradedku. Vsi so se nato odpravili iskat pobaline, ki so pobegnili. Iskali so jih pol dneva in vsi so že obupali, a ko so prišli domov, so vsi manjkajoči sedeli za mizo. Bili so tiho kot miške. Niso imeli pametnega pojasnila, možnosti za opravičilo še manj. Vsak je dobil svojo delovno kazen in ta konec počitnic ni bil prav vesel za njih.

Nuša Narobe,4.r

ZGODBA IZ BESED

Učiteljica nam je dala v pomoč naslednje besede: sonce, ptica, frača, mucka, roka, vaza jež, goba, hlače, duda, šopek, omara, slon, miza. Iz teh besed smo morali sestaviti zgodbo. Moja zgodba je nastala.

Mucka je šla na sprehod. Mucka je šla zjutraj streljat s fračo. Potem je odšla nabirat rože. Ko je prišla domov, je sedla za mizo in pojedla zajtrk. Potem je pogledala v roko. Povsod je pogledala, ampak cvetlic ni bilo. Vprašala je sonce. Sonce je pokazalo smer in mucka je odšla tja in naenkrat je prišla k ježku.

Vprašala ga je, če je videl njene cvetlice, ampak ježek ni videl cvetlic. Ji je pa rekel, da je našel omaro. Zdaj pa je odšla k slonu, vprašala ga je, če je videl njene cvetlice. Ampak slon ni videl cvetlic, saj si je oblačil hlače. Mucka je legla h gobi. Nato je prišla k ptici in jo vprašala o cvetlicah. Ptica je bila edina, ki je videla cvetlice, saj jih je odpihnil veter in ptica je dala cvetlice v vazo. Tako je mucka končno našla svoje cvetlice.

Živa Brumen,2.r

DOMIŠLIJA BREZ MEJA

MARTIN KRPAN V OČEH CESARICE

Martin Krpan je prišel na Dunaj. Cesarica si je mislila: «Vsak je dober, samo da premaga Brdavsca. Samo, da Cesar ne bo dajal spet kakšne nagrade, ki nas bo stala premoženja.»

Martin pa je bil že nekaj dni prej na Dunaju. Prodajal je malteški poper. Cesar ga je poprosil, naj se spopade z Brdavsom. Martin se je strinjal, ampak ni vedel, kje bi dobil konja in orožje. Cesarica ga je obložila s hrano.

Ko je prišel dan izbire orožja, se je Krpan čudno počutil. Sanjal je, da ne bo dobil orožja in upal, da se to ne bo uresničilo.

Ko je prišel v orožarnico, je videl same meče in sulice, a pravega orožja zase ni našel. Konja je že izbral, vzela je kar cesarjevega. Cesarici se je zdelo, da bo borba težka, zato je bodrila Krpana. Cesar je Krpanu dajal še zadnje napotke.

Začel se je boj in že pri prvem naskoku je Brdavs Krpana položil na tla in si mislil, da ta kmet proti njemu nima nobenih možnosti.

Krpan pa se je pobral in vzdignil Brdavsa in njegovega konja in ga vrgel v lipo, ki jo je Cesarica imela najraje. Lipa se je podrla, Brdavsa pa je umrl. Cesarica je pritekla do Krpana in začela kričati: » Podrl si mi mojo najlepšo lipo. Krpan pa ji je odgovoril, da naj si najde drugo lipo.

Cesar je Krpanu dal svojega konja in nagrado: petdeset krač, petdeset stegen in deset sodov vina.

Krpan je po desetih dneh to nagrado pritovoril domov. Ampak ni bil vesel, saj se je v očeh cesarice vpisal kot bedak.

Martinu nagrada ni nič pomenila. Tako je do smrti prevažal malteški poper.

Jakob Šantl, 7.r

ZELENA POEZIJA

SNEG

Božiček je striček, ki nas vsako leto z dobrotami razveseli,

a kaj nam bodo dobre, če snega ni.

Božiček živi v snežni deželi, kjer je preveč snega, a ga nam ne da.

Očitno bo treba počakati, da ta čudež pade z neba.

Nejc Kraut, 7.r

OPISI, ki nam niso v ponos

- Že velikokrat sem bila prizadeta. Prizadeli so me sošolci. Ni nekega posebnega trenutka, ki bi ga lahko izpostavila, saj se je to zgodilo velikokrat. Zbadanje se je ponavljajo pred ali po pouku. To so bile besede, ki so si jih fantje izmislili. Bog ve zakaj, ampak so vseeno bolele. Pa saj razumem, če te nekdo sovraži, da te noče ob sebi in ti reče kdaj kaj grdega. Ampak to je bilo drugače. Z njimi sem se lahko normalno pogovarjala, včasih pa jih je nekaj pičilo in so začeli zbadati mene in tudi druge. Po navadi se je to za kratek čas nehalo, ko je posredovala učiteljica.

Nika Matečko, 7.r

- V našem kraju je tudi navada, da si dajemo vzdevke. Bilo je v 6. razredu, ko so me nekateri sošolci klicali Mali fru fru. Verjetno zato, ker sem majhen in sem imel čisto kratke lase. Na tistega, ki mi je tako rekel, sem bil zelo jezen. Sprva mi je bil vzdevek všeč, potem mi je postal zoprni. Enkrat smo se s sošolci lovili, nekdo mi je rekel Mali fru fru. Nanj sem bil tako jezen, da sem ga začel loviti in spotikati. Padel je in si odrgnil kožo. Takrat me je nehal tako klicati. Bil je še drug sošolec, ki me je tako klical. Takrat pa je do njega stopil moj prijatelj in mu povedal, da me ta vzdevek prizadene. Od takrat me je klical po priimku in bil sem zelo vesel.

Jakob Šantl, 7. R

- Moja sestra me je rada zafrkavala, da sem mali in zraven govorila še druge grde izraze. Ko sem imel dovolj, sem ji rekel, naj neha, ker mi to ni všeč. Cel teden je sploh nisem hotel poslušati. Nekega ponedeljka pride sestra domov in me začne spet zafrkavati. Takrat sem se zapodil vanjo in ji dal par klofut. Sestra je povedala mami, zato sem bil kregan in dobil sem kazen. Sestri pa sem se zasmilil in se mi je opravičila ter vse povedala mami.

Aleks Dužič, 7.r

- Skoraj vsakomur se zgodi, da je kdaj prizadet: ali na čustvenem ali na fizičnem področju. Tudi jaz nisem izjema. Bil sem čustveno prizadet. Vse se je začelo v 6. razredu. Obiskoval sem OŠ Beltinci. Nekega dne sta me prizadela sošolca, ki sta si izmislila stvari, ki niso bile resnične. Jaz sem po naravi bolj miren in zaprt vase. Izmislila sta si stvari, ki jih v tej pripovedi ne bi rad omenjal. Preveč je boleče in grdo. Kljub mojim pritožbam sta me še naprej izzivala.. Povedal sem razredniku, a to ni pomagalo. Ukrepati je morala celo mama, tako sem moral obiskovati psihologa. Meni se je vedno zdelo, da nisem naredil nič napačnega. Na koncu se mi je zdelo, da psihologa potrebujeta sošolca in ne jaz. Ob koncu bi povedal, da želim, da se to ne bi dogajalo. Ker smo še premladi in nas vsaka taka stvar zelo prizadene. Želim pa se tukaj opravičiti vsem, če sem jih jaz slučajno prizadel.

Patrik Petrovič, 7.r

- Pred nekaj leti smo šli na morje. Z nami so šli prijatelji. Zraven sta bila tudi otroka. Fantu je bilo ime Žiga. Imel je 15 let. Na obali je bil postavljena petmetrska skakalnica. Jaz sem sočil prvi, nato je skočila še Žigova sestra. A Žiga ni upal skočiti. Sestra ga je začela zafrkavati in imenovala ga je »boječka«. Jaz sem se ji pridružil. Žiga pa je odšel v apartma in nekaj ur ga nismo

videli. Vedel sem, da je prizadet. Naslednji dan sem mu rekel:« Pridi, bom jaz skočil s tabo.» Tako je Žiga premagal strah in tudi jaz sem bil vesel.

Nejc Kraut, 7.r

2. april – MEDNARODNI DAN KNJIG ZA OTROKE

Ves teden smo posvečali po nekaj ur knjigam in knjižnim junakom. Tako nam je knjižničarka prebrala pravljico O zlati ptici, Povodnem možu, Rdečo kapico pa smo samo obnovili, ker jo dobro poznamo. Spoznali smo naslove tudi drugih Andersenovih pravljic in svoje junake iz pravljic tudi likovno upodobili. Knjižničarka Jasna pa je naše umetnine razstavila v jedilnici na oglasni deski.

BILO JE NEKOČ...

Nekoč je bila naša družina revna, nismo imeli hrane ne zdravil, če bi bil kdo bolan. Nato smo ugotovili, da mora moj brat oditi in si najti službo.

Brat je dobil službo in z denarjem smo nabavili krave, pujske, koze. Ampak moj brat je enkrat naredil nekaj slabega in so ga iz službe odpustili. Tako nam je zopet primanjkovalo denarja. Nato smo se vsi odločili, da si poiščemo službe. Dobili smo službe in denar in nismo bili več revna družina.

Emely Žmavc, 3.r

Nekoč sta živela kmet in kmetica, ki nista mogla imeti otrok. Želela sta si otroka.

Nekega dne sta odšla na polje. Tam ju je čakala vila, ki ju je vprašala, če imata kakšno željo. Povedala sta, da si želita otroka. In vila jima je izpolnila željo.

Jure Rose, 3.r

Nekoč je živela deklica, ki si je želela bratca ali sestrico. Toda mama je bila zelo bolna in ni mogla imeti več otrok. Deklica je bila zelo žalostna, saj ni imela niti očeta, ker sta se z mamo ločila.

Čez nekaj let je mama zaradi bolezni umrla. Deklico je posvojila dobra gospa. Imeli sta se zelo lepo. Čez nekaj dni je deklica dobila sestrico. Saj je gospa posvojila še eno deklico. Skupaj sta se igrali in počeli veliko stvari. In vse tri so živele srečno do konca svojih dni.

Lana Šnajder, 3.r

Nekoč je v vasi živel revna družina. Imeli so le en majhen vrt. Na njem pa so imeli le dve vrsti solat in korenje.

Sin in oče sta delala v hlevu, mama in hči pa sta opravljali hišna opravila. Da so kaj zaslužili so hodili trikrat na teden na tržnico. Zaradi denarja so se včasih tudi skregali. Veliko so morali delati v hlevu in na vrtu, da so lahko preživeli.

Vendar sta se hči in sin srečno poročila in tako so zadovoljni živeli naprej.

Elena Markuš, 3.r

Nekoč je živel deček, ki je imel tri starejše sestre. Bile so trojčice. Alina, Zalina in Katarina. Mama in oče sta ga spomnila, da imajo naslednji teden rojstni dan. Zato se je deček odločil, da gre iskat darilo za sestre. Pripravil je stvari in se podal na pot.

Najprej se je ustavil ob jezeru. Na smreki je sedela vrana in ga vprašala:«Kaj iščeš, deček?» Deček je odgovoril, da išče darilo za svoje sestre. Vrana mu je svetovala:« Pojdi do hrasta na drugi strani jezera in našel boš to, kar iščeš. Ampak, pazi se! Na drugi strani je deklica, ki varuje darilo. Moral jo boš prepričati, da ti izroči darilo.

Deček je naredil točno tako. Prišel je do zale deklice, povedal ji je svojo zgodbo. Pogovarjala sta se in se zaljubila. Tako je deček odpeljal deklico k sebi na dom in prinesel tudi darila- tri škatlice. Tako je obdaroval sestre in sebe.

Živa Brumen, 3.r

V neki vasi je bila revna družina, ki ni imela niti ficka. Ni se jim dobro pisalo. Zato si je oče našel službo drvarja. A vsako jutro je moral zgodaj vstati, da je lahko nahranil družino. Žena on in otroci so spali v stari kolibi na senu. Mama in hči Julija sta vsak dan šli na trg in prodajali zelišča.

Oče je na poti domov srečal gospoda kaplana. Pozdravil ga je in kaplan ga je vprašal, kje živi. Opisal mu je svoje revno domovanje in težko življenje. Kaplan pa mu je dal nekaj zlatnikov. Denar so pametno naložili in se tako rešili revščine.

Maša Rojko, 3.r

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI: marec 2016/5.R

SMUČANJE V ZIMSKI ŠOLI

Letos obiskujemo 5. razred. Vsi smo se zelo veselili zimske šole na Pohorju.

Prvi dan smo se šli smučat takoj po kosilu. Ko smo prišli na smučišče so nas prevzeli učitelji smučanja. Večina nas je bila razporejena v zeleno ekipo k učiteljici Maji. Ta dan smo se naučili zavirati in hoditi po hribu navzgor.

Naslednji dan smo trenirali zavoje. Ko

smo to znali, smo odšli na krogce. V sredo smo se že vozili s sidri. Najbolj smo se veselili četrtka, ker smo dobili palice. V petek smo vse skupaj ponovili.

Tako smo spoznali osnove smučanja in naš trud je bil poplačan.

Emma Krajnc, 5.r

ORIENTACIJA

V zimski šoli smo se preizkusili tudi v orientaciji. Iskali smo ploščice na drevesih, električnih drogovih, klopcah, plezalnih stenah...

Bili smo po pari. Bila sem par z Ano. Nekatere dvojice so se med iskanjem tudi skregale. Tekmovali smo in prvo mesto sta osvojila Marko in Žan. Drugo mesto sva

zasedli medve z Ano. Seveda smo med iskanjem tudi komu kaj namignili. Iskali smo pol ure in najti smo morali 20 ploščic.

Pri iskanju ploščic smo si pomagali s skico okolice doma. Če česa nismo razumeli, nam je pomagal tudi gospod ravnatelj. Učiteljica Irma pa je čakala v garderobi in merila čas. Veliko smo med iskanjem tekali in prehodili in se prav namučili.

Ta dejavnost mi je bila zelo všeč, saj nas je polno zaposlila.

Amadeja Vajngerl, 5.r

NOČNI POHOD

Takšen nočni pohod se je odvil trikrat. Enkrat smo se priključili še drugi šoli. Bilo je nekako čarobno, saj smo si svetili s svetilkami, se pogovarjali in bili v naravi.

Iz kozarcev za vlaganje smo izdelali svetilke in z njimi šli na pohod.

Nekatere so zelo hitro ugasnile. Ko smo se vračali s teh pohodov smo bili vsi zelo utrujeni, zato smo odšli takoj pod tuš in spat.

Na prvem pohodu je Ana izgubila kapo, a tega se je zavedla komaj takrat, ko smo prišli v dom. Potem sta z učiteljico Irmo šli iskat kapo in se med potjo zelo zabavali. Ko je Ana prišla nazaj, je morala poročati, kako je potekalo iskanje. Kajti vrnila se je vsa zadihana in rdeča v lica.

Elena Markuš, 5.r

BREŽENKA – ŠOLA V NARAVI : MAJ 2016

MEDUZE

Nestrpno smo čakali, da bo učitelj zaklical:« Lahko greste v vodo!» Voda je bila hladna, a prijetna. Med plavanjem si na vsakih nekaj centimetrov treščil v meduzo. Najprej smo se spomnili, da bi si jih metali. Nekaterim je bilo slabo. A meni se je zdel občutek super: meduze so nežne in sluzaste. Vrtel sem se okoli sebe in se poskušal izogniti zadetku meduze. Takrat pa sem dobil eno lepo meduzo direktno v obraz. Smejali so se ostali in tudi jaz.

Še zdaj se spominjam, kakšen občutek sem imel z meduzo na glavi.

Nejc Kraut. 7.r

POHOD DO SOLIN

Po zajtrku smo se odpravili na pohod do Sečoveljskih solin. To naj bi bil naš najdaljši pohod. Najprej sem razmišljal, če bom zmoget. Hodili smo po poti skozi gozd, kar je bilo prijetno, saj je bilo tisti dan zelo toplo. Prečkali smo neurejene solini po mostu in se znašli v hotelskem naselju. Nato smo zakoračili v hrib po ozki stezi. Vodil nas je telovadni učitelj iz šole v naravi. Kar hitro smo se povzpeli do križa. To je ogromen kamniti križ, ki so ga tam postavili, ker se je nekemu prikazala Marija. Cele zgodbe nisem slišal. Zdaj pa so tam energijske točke in turisti tukaj posedajo in razmišljajo.

Na poti navzdol smo se ustavili v restavraciji, ki je imela navite cene. A nas ni motilo, saj smo imeli malico s seboj. Nato smo se podali po isti poti nazaj. Na srečo ta pohod ni bil težaven.

Žiga Šumenjak, 7.r

VOŽNJA S KANUJI

Moje najljubše doživetje v šoli v naravi je bila ta vožnja. Pred vožnjo smo se pogovorili in dobili napotke za to dejavnost. To je pomenilo, da smo dobili nasvete, kako bomo veslali in kako se obnašamo v kanuju.

Kanu smo odnesli v vodo in posedli vanj. Od začetka sem se lovila, saj z Nejcem, ki je sedel za mano, nisva imela istega ritma. Ko pa sva se uskladila, je bilo veliko lažje.

Peljali smo se mimo meduz, ki mi sploh niso všeč. Všeč pa mi je bilo gojišče školjk, saj sem prvič videla, kako dejansko uspevajo.

Vožnja nazaj je bila zanimiva, saj me je Nika nehote poškopila.

Lara Rankovec, 7.r

Ko so nam povedali, da se bomo to popoldne vozili s kanuji, sem se zelo razveselil. Vedel sem, da bo to eno najboljših doživetij v šoli v naravi. Anej mi je zašepetal na uho, da upa, da bova skupaj.

Ko smo spoznali učitelja, smo odšli po rešilne jopiče in vesla. Nato smo posedli v kanu in začeli veslati. Učitelj nas je vzpodbujal s hop hop hop – dokler nismo ujeli ritma. Šele takrat nam je povedal, da bomo ob koncu vožnje tekmovali z drugim kanujem.

Bili smo pripravljene na štartu. Začnemo s hop hop hop in ujamemo ritem, nato je bilo med našimi vesli nekaj nesoglasij in že nas drugi kanu dohitel in prehiti. Nato smo postali složni in veslali zmago naproti. V cilj pridemo prvi in zavpijemo:« TOOO!» Nato se odločimo še za eno dirko. Tudi v drugi vožnji smo zmagali.

Jakob Šantl, 7.r

LOKOSTRELSTVO

Moje najljubše doživetje v tej šoli v naravi je bilo lokostrelstvo. Po učenju morske biologije smo se odpravili na lokostrelstvo. Pripravila se je skupina A, torej moja skupina. Prisotni pa sta bili še skupini Č in D, ki so ju sestavljali učenci OŠ Boštajn.

Naša skupina je prva začela streljati. Na črto sva se postavila jaz in Nejc. Preden sva začela streljati je na strelišče pridiral učitelj Bojan in nas poslikal. Prvo streljanje mi je šlo zelo dobro, saj sem za našo skupino priigral 28 točk. Na individualnem streljanju sem dosegel 25 točk, prav tako Lara. Zato sva si delila prvo mesto in za nagrado dobila še en dodaten strel.

Jaša Fras, 7.r

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

V torek, 14.6.2016, so se značkarji podali proti krajevni dvorani, kjer so nastopajoči iz društva ZA BOLJŠI SVET že čakali, da se zberemo.

Predstavili so nam improvizirano igro Otroci sveta. V njej so na humoren način želeli prikazati življenje in navade otrok v različnih predelih sveta. Na tak način so učenci spoznavali oblačila, navade in splošno kulturo otrok po svetu.

Nekateri učenci (npr. Patrik iz 1. razreda) so se povsem vživeli v uprizoritev in z veseljem sodelovali tudi na odru.

Namen uprizoritve je bil, da učenci spoznajo, da povsod na svetu obstaja šola, a je ta šola tako različna od naše šole in kultura življenja nam še vedno nerazumljiva.

Ob koncu sem najbolj vnetim bralcem podelila tudi knjižne nagrade za KNJIŽNE MOLJE.

Nagrade so prejeli:

- 1. r: Tajda Bračko, Teja Bračko, Sara Sinič, Luka Markuš;
- 2. r: Pija Šumenjak, Lana Šernek;
- 3. r: Živa Brumen, Maša Rojko, Lana Šnajder, Emily Žmavc;
- 4. r: Tiana Bračko, Luka Prelog, Dejan Fajertag;
- 5. r: Larisa Zašler, Alen Šuman, Ema Krajnc.

Knjižničarka: Jasna Kunstek

ŠOLA V NARAVI - MAJ 2016 : 3. RAZRED

LANA: Že zgodaj zjutraj sem se zbudila. Ati, mami in brat so me peljali na vlak. Vozili smo se pet ur. Ko smo prispeli v dom Burja, smo poiskali svoje sobe. Z Evo sva bili že prvi dan dežurni, pripraviti sva morali mizo in pogrinjek. Po kosilu smo odšli plavat. Razložili so nam, kaj smemo in kaj ne. Po plavanju smo imeli pouk z učiteljico Lili. Gledali smo kipe v Forma vivi. Zapeli smo smešno

pesem. Nato so nam dali preveze čez oči, postavili smo se v kolono ter hodili. Učitelji so nas vodili. Mi smo poslušali, tipali in ves čas tudi vohali. Slišali smo veliko različnih zvokov in veje so nas žgečkale. Nato smo se sli igrice fotografiranje kipov.

ŽIVA: Sledila je večerja. Po večerji smo odšli v sobe in pospravili. Tako smo se punce dogovorile, da sem jaz zadolžena za kopalnico, Lana za omarice, Emily za postelje, Eva za pometanje. Nato smo se šle igrat s sostanovalci doma iz Negove.

LANA: V torek dopoldne smo šli gledat soline, nato smo v učilnici okušali sol. Emily se je oblekla v solinarko in ogledali smo si film o solinah.

ŽIVA: Popoldne smo odšli v vrt kaktusov. Gospa Majda nam je povedala, da imajo 1600 vrst kaktusov, kar je polovica vseh, ki obstajajo. Kupila sem si kaktus s temno roza cvetovi.

LANA: Po večerji smo odšli do fitnesa v naravi: to so v bistvu igrala. V sredo dopoldne smo v zeliščnem vrtu prepoznavali in vonjali lovor, sivko, žajbelj, rožmarin. Lili nas je vprašala, kaj bi imeli v vrečki, ki si jo bomo zašili. Odločila sem se za rožmarin in ščepec modrosti (sol).

ŽIVA: Ko smo popoldne šli plavat, sem bila navdušena, saj smo se učili dihanja pri prsnem plavanju.

Tisti popoldan je bil deževen, Enjo je začelo boleti uho in je odšla z učiteljico k zdravnici. Lukasa pa je začela boleti glava in je zaspal pri mizi.

Naslednji dan smo izdelovali zapestnice in verižice iz kamenčkov. Jaz sem naredila oboje za mamico.

LANA: Po kosilu smo odšli na izlet z ladjico Piran. Ogledali smo si mesto in odšli v akvarij. Najbolj mi je bil všeč morski pes in morski bič. Nato smo se ustavili na Tartinijevem trgu.

ŽIVA: V pristanišču je bilo iz kovine narejeno majhno mesto. Vsaka hiša je bila kot knjiga, to pomeni, da je vsaka hiša imela svojo zgodbo.

LANA: Po večerji smo odšli na sprehod do Portoroža. Videli smo »zasoljen« hotel. Zadnjo noč smo hitro zaspali. Naslednji dan nas je po kosilu čakala pot domov.

Zaprisali učenki 3. razreda: Lana Šnajder

Živa Brumen

OD NARAVE K NARAVI

Na OŠ Jakobski Dol smo si v začetku šolskega leta na področju naravoslovja zadali cilj, da bomo posebej pozorni na varstvo narave. Zato smo se lotili vrste aktivnosti.

PRIPRAVA IN ZASADITEV VISOKIH GRED

7. razred je učiteljici Bogdani pomagal pripraviti in zasaditi dve visoki gredi. Najprej smo notranjost visoke grede zaščitili s folijo, da les ne bi začel propadati. Nato smo gredo napolnili z odpadnim lesnim materialom, odpadnimi vejami, pokošeno travo, listjem humusno zemljo. Na vrh visoke grede smo dodali vrtno zemljo in vanjo nasadili zdravilna

zelišča, drugo gredo smo zasadili z zelenjavo.

6. razred je oblikoval svojo visoko gredo, v katero so posadili jagode in jo poimenovali greda za sladokusce.

HOTEL ZA ŽUŽELKE

7. razred je naredil tudi hotel za žuželke, ki stoji za visokimi gredami.

Najprej je bil narejen načrt in zbran material. Naslednjo uro so iz zbranega materiala naredili hišico za žuželke in jo okrasili. V hotelu so sobice s storži in lesenimi ostružki, luknjice v trstiki, bambusu, lesu in opeki. Ko bo izgubil vonj po človeku, pričakujemo v njem prve goste, ki bodo tu odlagali jajčeca in prezimovali. Hotel je namenjen pikapolonicam, divjim čebelam, čmrljem, strigalicam in tenčičaricam. To so koristne žuželke, ki skrbijo za naravno ravnotežje med insekti in so dobri opraševalci.

EKO KOTIČEK

6. razred je na tehniškem dnevu naredil koše za ločevanje odpadkov. Koše so izdelali iz odpadnih škatel za živila. Postavili so jih predprostor, ki vodi do učilnic. Tu so oblikovali tudi eko kotiček – oglasni pano, kjer s članki in drugimi prispevki vzpodbujajo ohranjanje narave.

Upamo, da bomo vsi z majhnimi koraki naredili velika dejanja za ohranjanje narave.

Prispevek: Lara Rankovec, 7.r

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA – FINALE

JUNIJ 2016

V letošnjem šolskem letu smo bili v Jakobskem Dolu organizatorji te olimpijade mi. Udeležile so se vse okoliške šole in USPELO NAM JE!

Zmagali smo in zato smo se uvrstili med dvajset najboljših šol v regiji. Tako smo se 2.6.2016 podali na tekmovanje v LUKNO v Maribor. Tam se je zbralo dvajset šol.

Tekmovanje je bilo napeto in še bolj zabavno kot doma. Seveda, nismo se niti nadejali, da bi prilezli na sam vrh zmagovalcev, saj so bile tam zbrane res najboljše ekipe. Ampak – prvič v zgodovini naše šole smo prilezli tako visoko. Zato smo bili veseli, da smo sploh sodelovali.

Z obiskom so nas počastili tudi vrhunski športniki Slovenije: alpska smučarka Ilka Štuhec, judoista Urška Žolnir in Matjaž Ceraj ter boksar Dejan Zavec.

Hana Urnaut, 4.r